

Очы-кырые күренмэгән болын уртасында зур бер күл булган. Тирэләре аның яшел кыяклар, шаулап торган камышлар белән капланган икән.

Бу күл буена кеше аягы бер дә басмаган, ул тирэләрдә аучыларның мылтыклары да шартламаган.

Шул тыныч күлдә аккош белән каз яшәгәннәр. Балык ашаганнар, су эчкәннәр, йомырка салганнар, бала чыгарганнар.

Жәйнең матур бер көнендә бу ике күрше узләренең балалары турында сөйләшкәннәр. Кiek каз әйткән:

- Улым ашны аз ашый, суны гына күп эчә! - дигән. Аккош әйткән:

- Минем балам бик яхшы ашый, зур үсә,- дигән. Каз үзенең бәбкәсен төрлечә сыйлап карый икән: тәмле-тәмле балык-лар, яшел бакалар, татлы кыслалар тотып китерә икән. Баласы, үзе зур булса да, кулына кашык тотып ашамаган, әнисенең ашатуын көткән. Ашау аңа бик зур эш булган. Ашарга-эчәргә тотынса, ул темам йөдәп беткән. Ә дуга муен-аккош баласы кыстатып та тормый, кашыкны үзе тотып, азыкны кат-кат чәйнәп, тәмле итеп ашый икән. Вакытында йоклый, вакытында һавага чыга, уйный, шуңа күрә алма кебек кызарып, матур булып үсә икән.

Көnnәрдән беркөнне кiek каз белән аккошның балалары әниләренә килгәннәр дә:

- Әни, безгә велосипед алыякчы! - дип үтенгәннәр.

- Ярый, барсак барыйк, алсак алыяк,- дигәннәр әниләре. Улларын иярткәннәр дә велосипед сатыла торган кибеткә киткәннәр. Анда барып кергәннәр дә, әниләре:

- Иптәшләр, безнең сөекле улларыбызга велосипед бирсәгезче! - дигәннәр. Шунда сатучылар йөгереп килгәннәр дә:

- Рәхим итегез, рәхим итегез! - дип, көмеш төсле ялтырап торган, ике тәгәрмәче әйләнеп торган велосипедлар китереп биргәннәр. Шунда аккошның улына:

- Теләгенеңне сайлап ал, акыллым! - дигәннәр.

Аккош бәбкәсе велосипедка менеп атланган да йөгерткән дә киткән. Аңа карап сатучылар:

- Менә егет икән бу малай, тамагына шәп ашый, ахры,- дигәннәр, ә аккош үз баласының булдыклылыгын күрәп, елмаеп, кәефләнеп карап тора икән.

Киек каз бәбкәсенә дә чират житкән. Ул аккош бәбкәсе белән бер яшты булса да, аңа караганда бик ябык, буйга да бик кечкенә икән.

Аңа да велосипедның көмеш төсләсен биргәннәр:

- Йә әле, акыллы, син дә йөгереп кара! - дигәннәр. Каз бәбкәсе бер атланып караган - булдыра алмаган, икенче атланырга уйлаган - егыла язган, өченче тапкыр атланырга теләгән икән - егылып ук киткән, әйләндермәгәч, велосипед та китмәгән. Кибеттә эшләүче абыйлар шунда ук йөгереп килеп житкәннәр, киек каз бәбкәсенә менә шушы сүзләргә әйткәннәр:

- Син, акыллы, ашны аз ашыйсың, вакытыңда йокламыйсың, һавада уйнамыйсың, ахры, шуңа күрә син ябык, буең да кечкенә, шуңа күрә велосипедка аягың да житми, хәзергә өеңе кайтып тор, зур үскәч килерсең,- дигәннәр һәм велосипедны да алып киткәннәр.

Каз бәбкәсе бик куңелсезләнеп кайтып киткән, ә аккош бәбкәсе велосипедына атланып жилдергән.

Хәзер инде: "Велосипедка аягым житсен",- дип, каз бәбкәсе азыкны да күп ашый, вакытыңда йоклый да, саф һавада да уйный икән.